

Helsingfors

**Helsingfors målsättningar
för regeringsprogrammet
2023**

Helsingfors – allas huvudstad

Huvudstäderna är staternas fönster mot världen. Frankrike är känt för Paris, Tyskland för Berlin, Sverige för Stockholm och Finland för Helsingfors.

Ju mer känt, konkurrenskraftigt och kulturellt rikt Helsingfors är, desto bättre är Finland också känt och ett desto attraktivare destinationsland är Finland är för experter, entreprenörer, studerande, investerare eller resenärer.

Helsingfors är också hemkommun och bostadsort för fler än 650 000 personer. Stadens invånare förväntar sig att få utbildning av hög kvalitet i närskolorna, en människovärdig ålderdom i servicehemmen, smidiga resor till arbetsplatsen med lokaltågen och en trygg vardag i en instabil värld. Detta finns inte utan stadens yrkeskunniga experter såsom lärare, sjukskötare, chaufförer, gatuingenjörer eller yrkesfolk inom datahantering.

Helsingfors vill uppfylla invånarnas förväntningar, vara världens ledande stad när det gäller att lösa klimatförändringen samt främja tillväxtmöjligheter för företag. Helsingfors som huvudstad med sina universitet har det ledande ansvaret för utvecklingen av vårt lands vetenskap och forskning. Problemen med marginalisering och långtidsarbetslöshet är särskilda utmaningar för alla metropoler hela världen.

Finland är ett nätverk av städer och kommuner, där var och en har sin egen roll. Helsingfors är alla finländares huvudstad. För att fullgöra sina uppgifter behöver Helsingfors tillräckliga resurser, samarbetsvilja och ett fungerande partnerskap från den kommande regeringen.

Resurser som möter Helsingfors behov

Grundandet av välfärdsområden är den största kommunreformen i Finlands närhistoria. Reformen försämrar Helsingfors ekonomiska ställning, förmåga att investera i framtiden och fungera som en drivkraft för hela landets ekonomiska tillväxt.

Genom att bevara Helsingfors ekonomiska förutsättningar att erbjuda sina invånare tjänster av hög kvalitet, påverkas samtidigt en femtedel av Finlands befolkning. Helsingfors investeringsskapacitet påverkar hur hela landet klarar sig och avgör om man i staden kan bygga tillräckligt många daghem, skolor och bostäder för att förbättra arbetsmarknadens funktionsduglighet i Finland och genomföra turism- och kulturprojekt av internationellt intresse.

Målsättningar:

1. Städernas investeringskapacitet förbättras genom att de garanteras en tillräckligt stor andel av den skattebas som bildas i stadsområdena. Detta genomförs bland annat genom att säkerställa att utjämningsystemet för skillnaderna i kommunernas skattebas efter social- och hälsovårdsreformen är tillräckligt lindrigt och bringar nytta av skattebasens ökning för städerna, samt genom att garantera kommunerna en tillräckligt stor andel av utfallet av samfundsskatterna.
2. Statsandelssystemet förtydligas, och i detta tas bättre hänsyn till de kostnader som invånare med främmande språk orsakar genom att grundpriset för främmande språk höjs. Grundpriset för främmande språk bevaras åtminstone på en så kallad ren överföringsnivå som definieras i samband med social- och hälsovårdsreformen.
3. Finansieringsmodellen för överföring av ansvaret att ordna TE-tjänster tar hänsyn till de stora städernas särdrag och behov samt konjunkturväxlingar enligt följande: 1) ersättningsmodellen för arbetslöshetsskyddets betalningsandel byggs upp så att ökningen av befolkningen i arbetsför ålder inte leder till underkompensation och ersättningsfördelningen inom modellen granskas årligen i förhållande till antalet personer i arbetsför ålder och 2) en ändringsbegränsare för arbetslöshetsskyddets betalningsandel läggs till finansieringsmodellen, vilket gör det möjligt att ta hänsyn till exceptionella konjunkturlägen.
4. Statens finansieringsmodell för välfärdsområdenas uppgiftsområde uppdateras. Finansieringen tar hänsyn till områdenas särdrag och kostnadsfaktorer, de faktiska kostnaderna för social- och hälsovården samt urbaniseringen. Finansieringen tar separat hänsyn till att stärka tjänsterna på basnivå.
5. Finansieringen av räddningsskolan i Helsingfors tryggas med fullständig statlig finansiering.
6. Under den kommande valperioden breddas inte välfärdsområdenas uppgiftsområde och den ökade mängden av uppgifter och skyldigheter även för kommunerna utvärderas mycket noggrant och i förhållande till bärkraften av kommunernas ekonomi. Om kommunerna tilldelas nya uppgifter täcks kostnaderna för dem fullständigt och utvärderingen av kostnadseffekterna utvecklas på ett sådant sätt att kostnaderna utvärderas realistiskt.
7. Förebyggandet av segregation identifieras i regeringsprogrammet som en fråga för de största städerna, vilket kräver fenomenbaserad utveckling samt arbete som överskrider förvaltningssektorerna. Långsiktiga och övergripande verksamhetsmodeller som utvecklas av städerna stöds för att stärka deras effektivitet. Statsstödets strategiska och strukturella effektivitet förbättras, och fragmentering och överlappningar minskas. Förebyggandet av segregation identifieras i olika finansieringsinstrument och finansieringssystem, och det satsas på finansieringsmodellernas långsiktiga hållbarhet.
8. Staten avstår från ägande av onödiga fastigheter i stationsområden och andra centrala lägen, och främjar aktivt utvecklingen av markanvändningen i dessa områden genom att överlåta sina marktillgångar till städerna för byggande.
9. Utvecklingen av digitala kompetenser påskyndas. För utvecklingen av den nationella digitala infrastrukturen definieras tydliga strategiska mål och finansiering med hänsyn till kommunernas roll. Dessutom byggs en ny statlig finansieringsmekanism som kan säkerställa den nödvändiga andelen av nationell medfinansiering i betydande externa finansieringsprogram, såsom EU:s program Digital.

Kompetensbristen löses tillsammans

Tillgången på kunnig arbetskraft är en gemensam utmaning för hela Finland. Konkurrensen om experter blir ännu hårdare under de närmaste åren. Helsingfors behöver fler yrkeskunniga experter, sjukskötare, lärare och byggare.

En utbildning av hög kvalitet och med rätt dimension är också en förutsättning för hållbar tillväxt. Utbildningsplatser ska riktas till regioner och städer där det uppstår arbetsplatser och befolkningen väljer att bosätta sig. För att garantera jämlika tjänster måste tillräcklig utbildning också anordnas på svenska. På grund av en åldrande befolkning och en minskande arbetskraft behöver vi mer invandring.

Målsättningar:

10. Antalet intagningsplatser vid högskolor höjs permanent för branscher som lider av brist på arbetskraft i tillväxtcenter, där efterfrågan på arbetskraft förutspås växa. En tillräcklig mängd intagningsplatser riktas också till svenskspråkiga utbildningar i huvudstadsregionen. Tillräcklig finansiering riktas till högskolor för att genomföra det växande utbildningsansvaret på ett högklassigt sätt, med hänsyn till kostnaderna för olika examina. I finansieringen betonas inriktningen av intagningsplatser till branscher med god sysselsättningsgrad.
11. I framtiden säkerställs tillräckliga incitament för TE-tjänsterna för att uppmuntra arbetslösa till att studera eller byta bransch, eftersom arbets- och näringsministeriets finansieringskanal för kontinuerligt lärande försämras i och med reformen av TE-tjänsterna.
12. Tillståndsprocessen för att ordna yrkesutbildning förnyas så att tillstånd alltid ska ges till regioner och branscher med brist på arbetskraft.
13. Den utbildningsbaserade invandringen ökas särskilt i regioner med brist på arbetskraft, och sysselsättningen i Finland underlättas bland annat genom att göra det möjligt att lära sig finska eller svenska under studierna.
14. Rekryteringen och lockandet av internationell arbetskraft ska vara initiativkraftig och planerad. Processerna för uppehållstillstånd och registrering av internationella arbetstagare, entreprenörer och deras familjemedlemmar påskyndas, och bland annat praxisen i fråga om identifiering av utlänningar utvecklas för att göra det möjligt för utlänningar att använda e-tjänster i större grad än för närvarande.
15. Arbetet för att locka internationella experter till att söka arbete inom statsförvaltningen och bosätta sig i de stora städerna ska göras bestående med hjälp av permanent finansiering istället för nedskärningar. Finansieringen ska grunda sig på andelen befolkningen med invandrarbakgrund i städerna.
16. Finlands befintliga internationella organisationer och nätverk, såsom Business Finland och nätverket av delegationer, ska användas med större genomslagskraft av kommuner och företag för att locka och rekrytera internationell arbetskraft.

Finlands tillgänglighet förbättras via Helsingfors

Helsingfors är en viktig knutpunkt för Finlands trafikförbindelser till världen. Förbindelserna inom både sjö- och flygtrafiken har försämrats i och med det ryska anfallskriget. Därför är det just nu särskilt viktigt att satsa på att förbättra Finlands tillgänglighet. Flygbanan förkortar res-tiderna från landsorterna till världen och snabba tågförbindelser till Helsingfors förbättrar både huvudstadens och regionernas konkurrenskraft.

En förbättring av Helsingfors kollektivtrafikförbindelser ökar mobiliteten för vårt lands arbetskraft. Att påskynda byggandet av förbindelserna i samarbete mellan staten och Helsingfors sätter igång en betydande mängd bostadsbyggande, vilket dämpar höjningen av boendekostnaderna genom bostadsmarknadens kedjeeffekter i hela Finland.

Målsättningar:

17. Baninvesteringar görs som stärker Finlands konkurrenskraft och tillgänglighet. När det gäller förbindelserna för snabbgående tåg prioriteras tågbanan Suomirata, som betjänar hela Finland, och Flygbanan som ansluts till den, samt främjas planering som syftar till att genomföra dessa. En bindande plan och tidtabell upprättas för att genomföra projektet Digispåret och andra åtgärder i Helsingforsregionen som är nödvändiga för kapaciteten mellan Helsingfors och Böle, och nödvändig finansiering anvisas för detta.
18. Ett utvecklingspaket för hållbar trafik anvisas till Helsingforsregionen, vilket säkerställer regionens tillväxt och konkurrenskraft samt förutsättningarna för att utveckla kollektivtrafiken. Kollektivtrafikstödet för stora städer etableras på samma nivå som i de övriga nordiska huvudstäderna (ca 150 miljoner euro/år), i syfte att stödja användningen av kollektivtrafik och minska trycket att höja biljettpriserna. Uppdateringen av den riksomfattande trafiksystemplanen (2025) ska anvisa tillräckliga investeringar till Helsingforsregionen. Statens relativa andel av huvudstadsregionens trafikinvesteringar återställs till 2000-talets genomsnittliga nivå (minst 170 miljoner euro/år).
19. Avtalsförhandlingen om markanvändning, boende och trafik (MBT) med staten etableras i de nuvarande MBT-regionerna. MBT-avtalen ska bibehållas som avtal för stora städer, det vill säga för de nuvarande regionerna. Avtalen ska inte utökas innehållsmässigt i fråga om markanvändning, boende och trafik så att de bildar ett bredare så kallat paraplyavtal. Statens finansieringsandel av tillväxt- och hållbarhetssatsningarna i avtalen ökas och på så sätt säkerställs också nödvändiga åtgärder för att nå regionernas bostadsproduktionsmål samt bostadspolitiska åtgärder.
20. Kommunerna ges effektiva verktyg för reglering och styrning av elsparkcyklar och andra mobilitets- och transportformer. Lagstiftningen utvecklas i enlighet med internationella exempel så att kommunerna kan påverka och vid behov reglera olika tjänsteleverantörers verksamhet för att förbättra trafiksäkerheten och säkerställa stadens funktionalitet.

Helsingfors som centrum för vetenskap och forskning

Finland måste förbinda sig till att främja en stark vetenskapspolitisk linje som bär Finland till en internationell nivå i konkurrens. Målet förutsätter att medel riktas till regioner och städer där det redan finns experter och forskningsinfrastruktur.

I huvudstadsregionen finns internationellt konkurrenskraftiga universitet och stark forsknings-, utvecklings- och innovationsverksamhet inom HUS. Satsningar på huvudstadsregionens forskningsinfrastruktur utvecklar inte endast huvudstadsregionen utan hela landets konkurrenskraft och produktivitet. På så sätt håller Finland och dess näringsliv samt företagens startup- och tillväxtverksamhet samma takt som övriga länder.

Målsättningar:

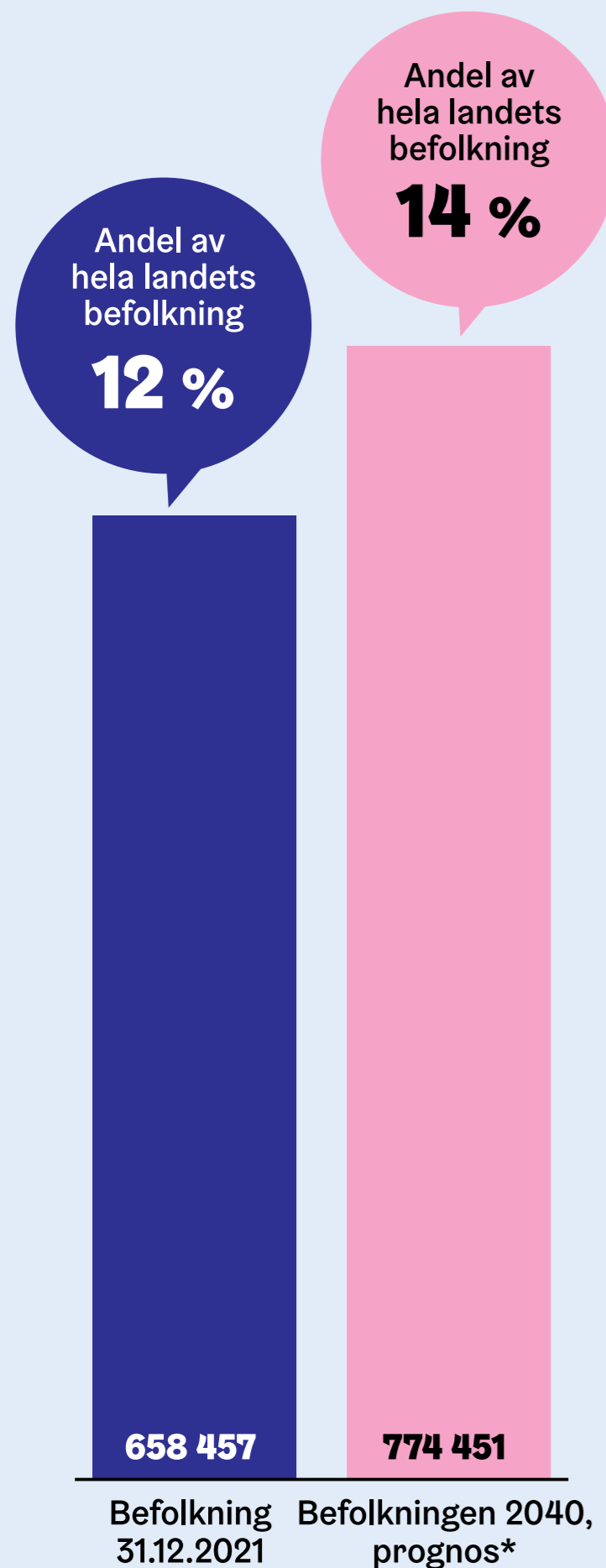
21. Förutom att stärka finansieringen av grundforskningen vid universitet och yrkeshögskolor skapas bättre förutsättningar för

spetsforskning på internationell nivå. FoUI-finansieringen ska fördelas genom konkurrenskraftiga ansökningar och kriterierna för fördelningen ska vara de sökandes forsknings- och innovationspotential samt verksamhetens kvalitet. Högskoleutbildningen, universitetsforskningen samt FoUI-verksamheten ska stödja Finlands bildning, tillväxt och konkurrenskraft och ska inte användas som ett verktyg för regionalpolitik.

22. Utvecklingen av lösningar inom hälsoteknik samt för sjukhus och sjuk- och hälsovården ska stödjas genom att säkerställa finansieringen för HUS forsknings-, utvecklings- och innovationsverksamhet och genom att satsa på undervisning inom området. Finansieringen för forskning, utveckling, innovationer och lärande (FoUI) som universitetssjukhuset kräver separeras från välfärdsområdenas statsfinansiering och blir en egen finansiering i statsbudgeten.

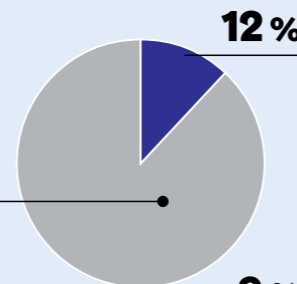
Helsingfors

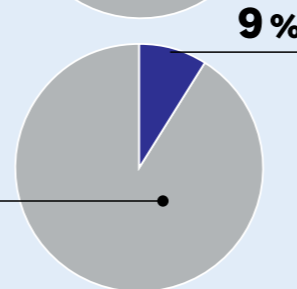
*Statistikcentralen och städerna

Befolkningens andel (2021)

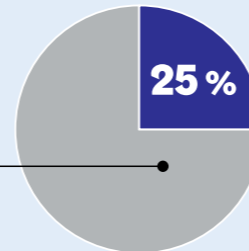
Av unga i hela landet (0–29-åringar), %

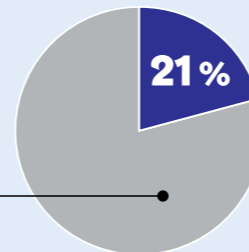
Av alla som fyllt minst 65 år i hela landet, %

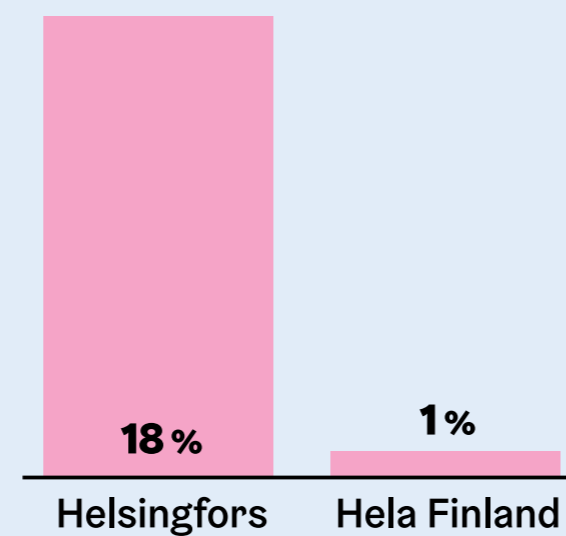
Av befolkningen med främmande språk som modersmål i hela landet, %

Av ökningen av den finländska befolkningen med utländsk bakgrund 2012–2021, %

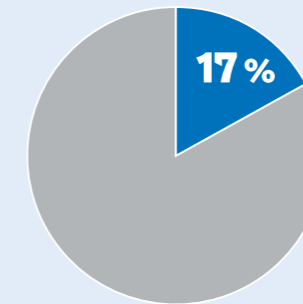

Prognos för befolkningstillväxten 2021–40

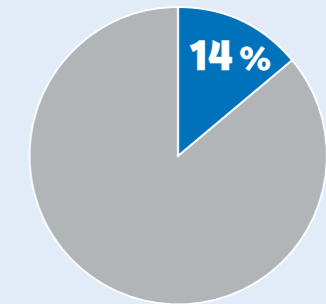

Arbetsmarknaden (2020)

Andelen av hela landets arbetsplatser, %

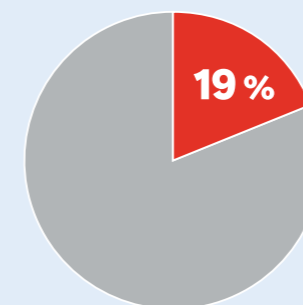

Andelen av hela landets arbetslösa, %

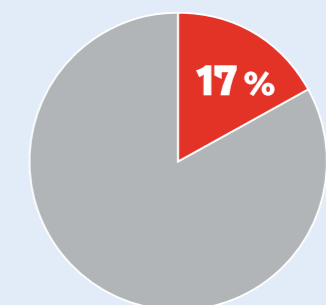

Utbildning (2020)

Andelen av högskoleexamina i hela landet, %

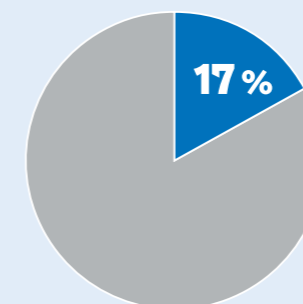

Andelen av unga (20–29-åringar) som saknar examen efter grundskolan i hela landet, %

Boende (2020)

Andelen av färdiga bostäder i hela landet, %

Andelen av bostadslösa i hela landet, %

